

τῶν συστατικῶν ἐκείνων, οἵτινες ἐμπετόμενοι ἀπὸ ἄλλα αἰσθήματα, καὶ πρὸ πάντων τῆς διαχειρίσεως μεγάλων χρηματικῶν ποσοτήτων, παρίστανον διάφορον κύκλον ναυτικῆς ἀξίας καὶ μεγαλοπρεπείας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Κεφαλαιῶχοι, ἐμπορικὸι νόμοι, εὐθιῆς τῶν Ὑδραίων εἰς τὰ συναλλάγματα, τιμὴ τῆς Μανώλης Χ. Μιχάλη καὶ Ἰ. Ὀρλάνδου.

Κατὰ τὴν πρώτην ἐποχὴν τοῦ ἐμπορικοῦ βίου τῶν Ὑδραίων, ἡ ἑλλειψὶς γραπτῶν νόμων ἀνεπληροῦτο ὑπὸ ἐπιτροπῶν ἐκ τῶν εὐκαταστατοτέρων, λαμβανομένων τριῶν, ἢ τεσσάρων ἀνδρῶν, οἵτινες κυρίως ἐπεθεώρουν τὸν λογαριασμὸν τῶν πλοίων καὶ ἀπεφάσιζον τὸ ποσὸν τῶν τόκων.

Προϊόντος τοῦ χρόνου ἐσυστήθη τῷ 1740, πενταμελὲς ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν εἰδημονεστέρων, ἥτοι τοῦ Παππᾶ Ἰωάννου Τρεχάτου Οἰκονόμου, Παππᾶ Ἀντωνίου Κριεζῆ, Σκευοφύλακος, Ἀναγνώστου Ἀναστ. Γκίκα, Λαζάρου Κοκκίνη καὶ Λαζάρου Χ. Δρένια, οἵτινες ὄντες καὶ γείτονες Κεφαλαιοῦχοι, διὸ ὠνομάσθησαν Συναλλάκται (Καμβιαδόροι) συνέταξαν καὶ γραπτοὺς νόμους, ἀλλ' ἀτελεῖς.

Μέχρι τῆς ἀφίξεως τοῦ Γ. Βούλγαρη, ὡς Διοικητοῦ τῆς νήτου, τὸ αὐτὸ σύστημα ἐπεκράτει. Ἡ πείρα ὁμῶς τοῦ ἀνδρὸς, καὶ αἱ ἀνάγκαι τῆς Ναυτικῆς καὶ τοῦ Ἐμπορίου, τῶν πρωτίστων πηγῶν τῆς γενικῆς εὐπορίας, κατέστησαν ὀριστικωτέρας τὰς

σκέψεις καὶ αὐτοῦ καὶ τῶν Προκρίτων, οἵτινες συνελθόντες, ἐρρύθμισαν ἐπὶ τὸ κρεῖττον τὰ θαλασσοδάνεια, ἐβελτίωσαν δὲ συνάμα καὶ τὰ Ὑγειονομικά. Οἱ παλαιοὶ νόμοι ἐτροποποιήθησαν, προστεθέντων καὶ ἐτέρων· καὶ ἡ γενικὴ ἐπιδοκιμασία ἠκολούθησε τῷ 1804 τὸ ἐπόμενον νομοθετικὸν ἔργον τῆς Ὑδρας, συνιστάμενον ἀπὸ 29. Κεφάλαια.

Νόμοι συστημένοι ἀπὸ τοὺς Προπαιτοράς μας ἀποβλέποντες εἰς τὸ Ναυτικὸν Ἐμπόριόν μας, τὸ ὁποῖον ὑποστηρίζει ἑλλους ἐν γένει· τοὺς κατοίκους ταύτης τῆς Νήσου καὶ Πόλεως Ὑδρας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Οἱ Πλοίαρχοι τῶν Καραβίων εἶναι εἰς χρέος, ὅτε εἰς Ὑδραν εὐρίσκονται, νὰ γνωρίζωσιν εἰς κάθε κίνημα αὐτῶν τοῦτε Καραβίου καὶ φορτίου αὐτοῦ τὸν ιδιοκτήτην Διευθυντὴν (Παρτζινέβελον, Διρετόρον), καὶ τοῦτος θέλει ἀκολουθήσει μετὰ τῶν λοιπῶν μετόχων αὐτοῦ, κατὰ τὸ συμφωνητικὸν γράμμα, ὅπου ἔχουσι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β',

Ἐν κἀνὲν Καραβίῳ τυχὼν εἰς τὸν δρόμον, ὅπου

κάμη και ζημιωθῇ, δηλ. ἡ Κατάστι θὰ τζακίσῃ ἀπὸ τριουμίαν, ἢ τὰ Πανία αὐτοῦ χαλάσῃ, ἢ καὶ ἄλλην τινὰ ζημίαν τοῦ Καραβίου ὑποφέρῃ, δύναται εἰς ὅποιον ἐμπορεῖον (Πιάτζαν) καὶ τόπον φθάσει, νὰ κάμη τὴν ἀναγκαίαν διόρθωσιν, ἀστηκώνων ἄσπρα ἀπὸ τὸν ὑποδοχέα (‘Ρακομαντατάριον) ὅσα χρειασθῶσι, καὶ νὰ ἔχῃ καὶ τοὺς λογαριασμοὺς παστρικοὺς, καὶ ὑπογεγραμμένους ἀπὸ τὸν ‘Υποδοχέα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ’.

Ἐὰν κατασκευάσῃ ἤθελε ποτὲ ὁ πλοίαρχος τὸ Καραβί του, δηλ. ξεφυλλιάσῃ τόσον εἰς Ὑδραν καὶ εἰς ἄλλον τινὰ τόπον, πρέπει νὰ ἔχῃ τὴν ἀδείαν ἀπὸ τοὺς ἰδιοκτῆτας τοῦ χωρὶς δὲ τῆς ἀδείας αὐτῶν, ἂν τὸ κάμη θέλει εἶναι εἰς βάρος τοῦ Καπετανίου, καὶ θέλει πληρώσῃ ὅλην τὴν ζημίαν μὲ τὰ καλὰ αὐτοῦ κινητὰ τε καὶ ἀκίνητα παρόντα καὶ μέλλοντα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ’.

Τυχὸν δὲ καὶ Πλοίαρχός τις ἤθελεν ἀνασκευάσαι, ὥς εἴπομεν, τὸ Καραβί του, εἰς ἄλλον τινὰ τόπον, δηλ. ξεφυλλιάσῃ αὐτὸ, τότε εἶναι εἰς χρέος νὰ στείλῃ εἰς Ὑδραν τὰ κεφάλαια μὲ Καραβί ‘Υδραϊκόν, ἢ μὲ Σπετζιώτικον, γνῶριμον Καπιτάνιον καὶ τίμιον, καὶ νὰ συντροφεύσῃ αὐτὰ τὰ ἄσπρα μὲ δύο ἀνθρώπους πιστοὺς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε’.

Ὅμοίως θέλει προσφερθῇ, καὶ ἔάν τις Πλοίαρχος

ὅπου πωλήσει, ἤθελεν ἀπορασίττει νὰ κάμῃ νέον Καράβι, νὰ στείλῃ τὰ κεφάλαια καὶ διάφορα μὲ Καράβι, Ὑδραϊκὸν, ἢ Σπετζιώτικον καὶ μὲ δύο αὐτοῦ ἀνθρώπους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Ἐάν τις Πλοίαρχος ἀλλάξῃ τὸ Καράβι του, ἢ ἀγοράσῃ ἄλλο, πρέπει νὰ ἔχητὴν ἄδειαν ἀπὸ τοῦς ἰδιοκτητάς, ἀλλέως θέλει εἶναι εἰς θάρος του, καὶ θέλει εἰσθαι ὑποκείμενος νὰ πληρώσῃ αὐτὸ, καὶ κάθε ζημίαν, μὲ ὅλα του τὰ καλὰ κινητὰ καὶ ἀκίνητα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Κάνεις Πλοίαρχος δὲν ἐμπορεῖ νὰ δώσῃ εἰς ἄλλο Καράβι, οὔτε ἀπὸ τὸν Συρμαγίαν οὔτε ἀπὸ τα διάφορα αὐτῆς, χωρὶς τῆς ἐγγράφου ἀδείας τῶν ἰδιοκτητῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Ἐὰν κανέν Καράβι ναυλωθῇ διὰ τὴν Ἀμερικὴν δὲν ἐμπορεῖ νὰ κρατήσῃ εἰς τὸ Καράβι του ἀπὸ τὴν Συρμαγίαν περισσότερον ἀπὸ τὸ $\frac{1}{3}$ τὰ δὲ $\frac{2}{3}$ καὶ τὸ διάφορον αὐτῆς θέλει τὰ στείλῃ εἰς Ὑδραν μὲ Καράβι, ὡς ἄνω, Ὑδραϊκὸν ἢ Σπετζιώτικον, οἱ Πλοίαρχοι τῶν ὁποίων νὰ ᾔναι τίμιοι καὶ γνωρισμένοι, καὶ ἐὰν δὲν οἰκονομήσῃ τοιοῦτης λογῆς τὴν Συρμαγίαν καὶ τὰ διάφορα, νὰ μὴν ἐμπορῇ νὰ κάμῃ τοιοῦτον Ναῦλον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Ἐὰν κανείς Πλοίαρχος, ὅπου εὗρεθῇ, ἤθελε κάμει ναῦλον, καὶ χρειασθῇ δι' αὐτὸν νὰ δώσῃ Συρμαγίαν, εἶναι εἰς χρέος νὰ θάλλῃ πρῶτον τὸ πρᾶγμα

εἰς χεῖράς του, καὶ ὕστερον νὰ δώσῃ τὰ μετρητὰ, καὶ πρέπει ν' ἀνοίξῃ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα νὰ τὸ παρατηρήσῃ καλὰ, νὰ ᾔναι καλῆς ποιότητος, καὶ νὰ χρήζῃ διπλὰ τὰ ἄσπρα ὅπου ἔδωκε, κάμνωντας καὶ τ' ἀναγκαῖα τακτικά ἑγγράφα, καὶ ἂν ὁ Πλοίαρχος δὲν γνωρίζῃ τὸ πρᾶγμα ἐκεῖνο, θέλῃ τὸ δείξει εἰς δύο Πραγματευτὰς τιμίους διὰ νὰ τὸ ξετιμήσωσι, καὶ τότε νὰ γίνεται ὁ ναῦλος· εἰ δὲ καὶ ὁ Πλοίαρχος δὲν πράξῃ τακτικῶς τοιούτης λογῆς, ὅ,τι ζημία ἐπανέβη, θὰ ᾔναι εἰς βάρος του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

Κάθε Πλοίαρχος εἶναι εἰς χρέος νὰ βαστᾷ πᾶς στρικοὺς λογαριασμοὺς, τόσον τῆς ἀγορᾶς τοῦ φορτίου, ὅσον καὶ τῆς πωλήσεως!

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

Κάθε πλοίαρχος εἶναι εἰς χρέος εὐθὺς ὅπου ἀποφορτώσῃ εἰς κάθε τόπον, νὰ προσκαλέσῃ πέντε Συντρόφους τοῦ Καραβίου ναύτας, καὶ παρουσία αὐτῶν νὰ κάμῃ τὸν λογαριασμὸν παστρικόν, καὶ νὰ εἰπῇ αὐτῶν καὶ τῆς λοιπῆς συντροφίας, πόσον ἐκόστισε τὸ κοιλὸν τὸ Σιτάρι, ἢ καὶ ἄλλο πρᾶγμα, ἂν τύχῃ καὶ φορτώσωσιν, ὁμοίως καὶ ὅταν πωλήσωσι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Ἐάν τις Πλοίαρχος πωλῶν τὸ φορτίον του εἰς τὴν Εὐρώπην, καὶ πιάσῃ τὰ κεφάλαιά του, καὶ τὰ διάφορα δὲν εἶναι σωστὰ, εἶναι εἰς χρέος νὰ ἔλθῃ εἰς Ὑδραν διὰ νὰ θεωρηθῇ ἡ ὑπόθεσις του ἀπὸ τοὺς κατὰ καιρὸν Κριτὰς (Προεστῶτας).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

Ἐάν τις Πλοίαρχος ἐπιστρέφων μὲ τὸ Καραβὶ του

ἀπὸ τὴν Εὐρώπην, δὲν πιάσῃ εἰς τὴν Ὑδραν, εἶναι εἰς χρέος εἰς τὸν δρόμον, ὅπου ὑπάγει πρὸς τὸν φορτωτὴν (Καρικατόρον), ἂν εὕρῃ Καράβι Ὑδραϊκὸν ἢ Σπετζιώτικον, ἀνθρώπους τιμίους καὶ εἶναι δι' Ὑδραν, νὰ σταίλῃ μ' αὐτὰ τὰ διάφορα, ἢ καὶ μέρος τῆς Συρμαγιάς, ἂν τοῦ φαίνεται περισταῖ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'.

Κάνεις Πλοίαρχος, δὲν δύναται χωρὶς τῆς ἐγγράφου ἀδείας τῶν ιδιοκτητῶν, οὔτε τὸ Καράβι του ν' ἀνασκευάσῃ, οὔτε νὰ τὸ ἐξῇ, οὔτε νὰ κατασκευάσῃ καινούριον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'.

Τυχὸν δὲ καὶ Πλοίαρχός τις, πωλῶν τὸ φορτίον του εἰς τὴν Εὐρώπην, ἐμπλέχθησάν τὰ κεφάλαια καὶ βλησίδια εἰς τὸν πραγματευτὴν, καὶ διὰ νὰ μὴ χρονοτριβῇ ἐκεῖ, ναυλωθῇ εἰς δεύτερον ταξείδιον, ἢ πιστώσῃ τὸν Πλοίαρχον καὶ φορτώσῃ διὰ λογασμὸν πάλιν τῆς συντροφίας, ὅτε τελειώσῃ καὶ τὸ δεύτερον τοῦτο ταξείδιον καὶ τὰ κεφάλαια ἀκόμῃ δὲν εἶναι συναγμένα, δὲν ἐμποροῦσιν, οὔτε τὸν ναῦλον νὰ μοιράσῃσιν, οὔτε τὸ κέρδος, τὸ ὅποιον ἀπῆλυσαν εἰς τὸ δεύτερον ταξείδιον, ἀλλ' εἶναι εἰς χρέος νὰ ἔλθωσιν εἰς τὴν Πατρίδα, διὰ νὰ διακριθῇ ἡ τοιαύτη ὑπέθεσις, ὑπὸ τῶν κατὰ καιρὸν Κριτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣΤ'.

Ἐάν εἰς τὸ Ἐμπορεῖον ὅπου πωλήσῃσιν τὰ φορ-

τία των οἱ Πλοίαρχοι, ἀναφανῇ κέρδος τι ἐκ τοῦ νομίσματος (μονέδας), ἢ ζημία, τοῦ τοιούτου νὰ μὴ οἰκαιοποιῇται οὔτε ὁ Πλοίαρχος, οὔτε ὁ ἰδιοκτήτης (Παρτσινέβελος) τοῦ Καραβίου, ἀλλὰ θέλει βάλῃσιν αὐτὸ εἰς τὸ φορτίον ὅπου μέλλει νὰ κάμῃσιν, δηλ. εἰς τὴν μεγάλην μέσσην· εἶναι δὲ ὁ Πλοίαρχος ἐλεύθερος νὰ λαμβάνῃ ὅποιον νόμισμα ἐγκρίνητεύλογοφανῶς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ'.

Ἐὰν ἀναφανῇ εἰς τὸν Ἐμπορεῖον, ὅπου πωλήσωσιν τὰ φορτία των οἱ Πλοίαρχοι ζημία, καὶ θελήσῃ ὁ Πλοίαρχος νὰ κάμῃ τὴν συρμαγίαν εἰς νόμισμα, ὅθεν ἐλπίζει κέρδος πρὸς τὸν φορτωτὴν, εἶναι ἐλεύθερος νὰ τὸ ἀκολουθήσῃ καὶ ἂν πληρουμένη ἡ ζημία περισσέυσῃ κέρδος, τὸ τοιοῦτον εἶναι εἰς χρέος νὰ βάλῃσιν εἰς τὸ φορτίον, ὅπου μέλλει νὰ κάμῃσιν, δηλ. εἰς τὴν μεγάλην μέσσην.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ'.

Οἱ Πλοίαρχοι εἶναι εἰς χρέος νὰ προσφέρωνται πρὸς τοὺς συντροφοναῦτας των μὲ φιλανθρωπίαν, διὰ ν' ἀκολουθῇ μεταξὺ αὐτῶν πάντοτε ἡ καλὴ ἀρμονία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ'.

Οἱ Πλοίαρχοι ὀφείλουν, (ἂν ποτὲ προσκλαυθῶσιν αἱ συντροφοναῦται των, ὅτι ἡδικήθησαν ὑπ' αὐτῶν), νὰ παραστήσωσι τοὺς Λογαριασμοὺς τακτικοὺς καὶ

ἐνυπογράφους ἐκ τῶν ὑποδοχέων (ῥαχομαντατα-
ρίων) εἰς τὴν Συνέλευσιν τῶν Κριτῶν τῆς πατρίδος
τόσον πῆς ἀγορᾶς ὅσον καὶ τῆς πωλήσεως, καὶ ἀ-
γορᾶς πρὸς τοῦτοις καὶ τῶν Πραγματειῶν τῶν ἀπὸ
Εὐρώπην.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ'.

Κανένας Πλοίαρχος δὲν δύναται νὰ ἐμβάσῃ εἰς
τὸ Καράβιον τοῦ συντροφοναύτας ἄλλου Καραβίου
πατριωτικοῦ, καὶ ἐάν τινας φανῇ παραβάτης κατὰ
τοῦτο, θέλει εἶναι ὑποκείμενος νὰ ἐκπληρώσῃ πᾶ-
σαν ζημίαν καὶ ἔξοδον, ὅσῃν ἐνδέχεται νὰ κάμῃ
ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἐβιάσθῃ νὰ θάλῃ εἰς τόπον τῶν
φυγάδων ἄλλους συντροφοναύτας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ'.

*Παραγγελία πρὸς τοὺς Πλοιάρχους διὰ τὴν συντή-
ρησιν πῆς καθάρσεως εἰς Ὑδραν.*

Ὅλοι οἱ Πλοίαρχοι μικρῶν τε καὶ μεγάλων πλοίων,
τοπικοί τε καὶ ξένοι, εἶναι εἰς χρέος νὰ δόσωσιν
ἀψευδῇ ὁμολογίαν πρὸς τὸν κατὰ καιρὸν Ἐπιστά-
την τῆς Ὑγείας, δηλ. τόσον διὰ τὸν τόπον, ὅθεν
ἔρχονται, ὅσον καὶ διὰ τὰ εἶδη τὰ ὅποια ἔχουσιν εἰς
τὰ πλοῖα των.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΒ'.

Οἱ ῥηθέντες Πλοίαρχοι μικρῶν τε καὶ μεγάλων

πλοίων είναι εἰς χρέος, ἅμα φθάσωσιν εἰς τὸν λιμένα τῆς Πατρίδος, νὰ λαμβάνωσιν ἀμέσως τὸν φύλακα τῆς Ὑγείας, παρουσία τοῦ ὁποίου ὁ Πλοίαρχος εἶναι εἰς χρέος νὰ ἐκθέσῃ ὅλα τὰ εἶδη, ὅσα ἔχουσι τόσον οἱ Ναῦται, ὅσον καὶ ὁ Πλοίαρχος, καὶ πᾶς ἄλλος· μετὰ δὲ τοῦτο ὁ Πλοίαρχος θέλει διορίσει νὰ γίνῃ ἐπίσκεψις γενική εἰς ὅλα τὰ σεντούκια τῶν Ναυτῶν, καὶ εἰς τὰ κατάκρυφα μέρη τοῦ φορτίου, ὅποια δὲ εἶδη ὑποκείμενα εἰς τὴν κάθαρσιν εὑρεθῶσιν, ὁ Πλοίαρχος θέλει κάμει νὰ τὰ ὑπάγωσιν, ἢ εἰς τὸ Καθαρτήριον τοῦ λιμένος, ἢ εἰς ἐκεῖνο τοῦ νησίου Ἀγίου Ἰωάννου, διὰ νὰ ἐκπληρώσωσιν ἐκεῖ τὴν διορισμένην κάθαρσιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΓ'.

Οἱ ῥηθέντες Πλοίαρχοι πρέπει νὰ προσέχωσιν ἀκριβῶς εἰς τὸ νὰ μὴν ἀφίσωσι ἢ ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τοῦ Καραβίου καμμία θάρκα χωρὶς τῆς ἀδείας τοῦ Πλοιάρχου καὶ χωρὶς τὸν φύλακα, τοιουτοτρόπως δὲν θέλουσι δυνήθῃ νὰ δεχθῶσι θάρκα τινὰ τόσον εἰς τὸ ἐλεύθερον (πράτιγον) ὅσον καὶ ἐκ τῆς καθάρσεως χωρὶς τὸν φύλακα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΔ'.

Ὅποιοιδήποτε εἶδος (τὸ ὁποῖον) εἶναι ἐλεύθερον ἀπὸ τὴν κάθαρσιν), ὡς Σιτάρι, καὶ ἄλλαι παρόμοιαι τροφαί, τόσον Πλοιάρχων ὅσον καὶ ναυτῶν, εἶναι εἰς χρέος ἀποβιβάζονται εἰς τὴν Σκάλαν τῆς Καγγελαρίας, συντροφευμένα μὲ τὸν φύλακα τοῦ Καραβίου,

καὶ νὰ ἐπιθεωρηθῶσιν ὑπὸ τοῦ φύλακος τοῦ ἐλευ-
θέρου μὲ μίαν λεπτομερῆ ἔρευναν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΕ΄.

Διὰ νὰ φυλάττεται δὲ ἐπ' ἀκριβές, ἡ τοιαύτη
κάθαρσις, οἱ Πλοῖάρχοι παραγγέλλονται ἀπὸ τὴν βου-
λὴν τῶν Κριτῶν νὰ διορίσουν τὰς ἀναγκαίας Φυλα-
κὰς τῆς νυκτός, μὴ συγχωροῦντες ἐπ' οὐδεμιᾷ προ-
φάσει ν' ἀναχωρήσῃ βάρκα τις καὶ ἄνθρωπος ἐκ τοῦ
Καραβίου, οὔτε ἄνθρωπος καὶ βάρκα νὰ πλησιάσῃ
εἰς τὸ Καραβιον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΣΤ΄.

Περὶ τῶν Συντροφοναυτῶν.

Μισεῦντα τὰ Καραβία διὰ τὸ ταξείδιον, θέν δύ-
νανται οἱ συντροφοναῦται τῶν διὰ κἀνὲν δικαιολό-
γημα νὰ μείνωσιν ἀπὸ τὰ Καραβία, ἀλλὰ ν' ἀχο-
λουθήσωσιν ἕως νὰ τελειώσῃ τὸ αὐτὸ ταξείδιον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΖ΄.

Ἐὰν τινὲς τῶν συντροφοναυτῶν λαμβάνοντες
κατὰ τὴν συνήθειαν τοῦ ἐμπορείου ἀπὸ τὸν Πλοῖάρ-
χον δανεικὰ ναυτολογικὰ, μετὰ δὲ ταῦτα ναυτολο-
γηθῶσιν ὑπ' ἄλλου πλοῖάρχου, οἱ τοιοῦτοι εἶναι εἰς
χρέος νὰ ἐπιστρέψουν ἀμέσως τὰ ὅσα ἔλαβον ἀπὸ
ὃν πρῶτον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΗ΄.

Ἐὰν δὲ πάλιν τινὲς ἐξ αὐτῶν φύγῃσι πόσον εἰς

ὁ ταξείδιον, ὅσον καὶ εἰς ἐμπορεῖον τι τῆς Εὐρώ-
πης, ὅπου πωλήθουν, εἶναι εἰς χρέος νὰ ἐπιστρέ-
ψωσιν εἰς τὸν Πλοίαρχον τὰ ὅσα χρεωστοῦσι, καὶ
τότε νὰ μείνωσιν ἀπὸ τὸ Καράβι, καὶ ὡς λειποτά-
κτας δὲν ἔχει τὴν ἄδειαν κἀνὲν Καράβι πατριωτικὸν
νὰ δεχθῇ αὐτοὺς ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει καὶ αἰτίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΘ'.

Ἐάν τινὲς ἀναφανῶσιν ἐναντίοι εἰς τὴν δρθὴν
γνώμην τοῦ Πλοίαρχου, ἢ ὁποῖα θέλει εἶναι πρὸς
κοινὸν ὄφελος, ἢ σύγχισιν κάμωσιν εἰς τὴν συντρο-
φίαν τοῦ Καραβίου, ἢ φύγωσιν, ἢ ἀταξίαν κάμωσι
τίνα μέσα εἰς τὸ Καράβι, οἱ τοιοῦτοι ἐάν ποτὲ ἀνα-
φανῶσιν εἰς τὴν πατρίδα, θέλουσι παιδευθῇ αὐστη-
ρῶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς τῶν Κριτῶν.

Περὶ συναλλαγμάτων (δηλ. διαφόρων θαλασσίων).

Ὅσα Καράβια φορτώσωσιν εἰς Κωνσταντινούπολιν
καὶ ἔξω, εἰς ὅλην δηλ. τὴν Ἑλλάδα, Ἀνατολήν,
Συρίαν, Αἴγυπτον, καὶ τὸ Ἀρχιπέλαγος ὅλον, νὰ
πληρῶνουν τὰ διάφορα καὶ τὸ μερικὸν τῶν συντρό-
φων κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον.

Διὰ Μάλταν καὶ Σικελίαν μερικὸν Τάλληρα 30
διάφορον νὰ διδῇ 17 τοῖς 6/0

» Νεάπολιν καὶ Τούνεζι	» 35	» 20	»
» Λιβόρνον καὶ Γένοβαν	» 40	» 22	»
» Νίκαιαν, Τουλὼν καὶ Μασσαλίαν	44	» 24	»
» Μαϊόρκα, Μαών	» 47	» 25	»
» Βαρτζελῶνα καὶ Ταραγῶνα	» 47	» 25	»

» Βαλέντζα, Δένιαν καὶ Καρθαγέναν	» 47 » 25 »
» Ἀρμόριον καὶ Μάλαγα	» 52 » 27 »
» Γιβραλτάρ καὶ Ἑργαζελίαν	» 52 » 27 »
» Κάδιξ	» 58 » 30 »
» Λισβόνα	» 70 » 35 »
» Τριέστι καὶ Βενετίαν	» 35 » 20 »

• Ὅταν δὲν δυνηθῶσι νὰ λάβωσιν, ὡς ἄνωθεν τὸ μερδικὸν καὶ τὸ διάφορον, τότε εἶναι εἰς χρέος των ν' ἀναφέρωσι τοὺς λογαριασμοὺς τῆς πωλήσεως εἰς τοὺς κατὰ καιρὸν Κριτὰς τῆς πατρίδος, διὰ νὰ διακριθῇ ὑπ' αὐτῶν τὸ μερδικὸν καὶ τὸ διάφορον.

Ὅσα Καράβια φορτώσουν εἰς τὸν Πόντον καὶ τὴν Μαύρην Θάλασσαν.

Διὰ Κωνσταντινούπολιν ἐὰν πωλήσῃ νὰ δίδῃ διάφορον $12\frac{1}{2}$ τοῖς 0 | 0

» Ἀρχιπέλαγος ἕως Κύθηρα μερδικὸν Τάλληρα	» 25 » 15 »
---	-------------

» Τὰς Ἰονίους Νήσους	» 30 » 17 »
----------------------	-------------

Διὰ Μάλταν καὶ Σικελίαν μερδικὸν Τάλληρα
» 40 διάφορον » 22 τοῖς 0 | 0

» Τριέστι, Βενετίαν, Νεάπολιν καὶ Τούνεζι	» 44 » 22 »
---	-------------

» Γένοβαν καὶ Λιβόρνον	» 50 » 27 »
------------------------	-------------

» Νίκαιαν, Τουλὼν καὶ Μασσαλίαν	» 34 » 29 »
---------------------------------	-------------

» Μαγιόρκα, Μαὼν, Βαρτζελῶνα	} » 57 » 30 »
» Ταραγῶνα, Βαλέντζα, Δένιαν καὶ Καρθαγώνιαν	

» Ἀρμόριον καὶ Μάλαγα	» 62 » 32 »
-----------------------	-------------

» Κάδιξ	» 68 » 35 »
---------	-------------

» Λισβόνα	» 80 » 40 »
-----------	-------------

• Ὅταν δὲν δυνηθῶσι νὰ λάβωσιν ὡς ἄνωθεν τὸ μερδικὸν καὶ τὸ διάφορον, εἶναι εἰς χρέος ν' ἀνα-

φέρουν τοὺς λογαριασμοὺς τῆς πωλήσεως τοῦ φορ-
τίου των εἰς τοὺς κατὰ καιρὸν Κριτὰς τῆς πατρί-
δος, διὰ νὰ διακριθῇ ὑπ' αὐτῶν τὸ μερδικὸν καὶ τὸ
διάφορον.

Ὁ Δασμὸς τὸ (Δάτζιον) λεγόμενον ἐδιωρίσθη νὰ
δίδεται πρὸς 3 τοῖς 0/0

Siccome il Contenuto di questo regolamento è giusto
diritto di ogni Nazione, preghiamo tutti gli Presidenti
dei Tribunali, e tutte le Autorità di proteggere le giuste
istanze tanto dei Capitani come pure dei colleghi Ma-
rinari. In fede di che, viene rilasciato dalla Comunità
della Città d' Ydra, firmato dagli Signori Governa-
tori, ed eletti Sindici, ponendo il Sigillo Publico.

1 Maggio 1818. S. V.

il Governatore

N. Cocovilas.

Giorgio Trippo Secretario
della Comunità.

Giovanni Cutuluma Sindico.

Giovanni Ghica Sindico.

Manoli N, Elefteriu Sindico.

ἦτοι

α Ἐπειδὴ τὸ περιεχόμενον τοῦ Κανονισμοῦ τοῦ-
» του ἐπάρχη δίκαιον πρὸς πάντα τὰ ἔθνη, παρα-
» καλοῦμεν πάντας τοὺς Προέδρους τῶν Δικαστη-
» ρίων καὶ πάσας τὰς ἀρχὰς νὰ προστατεύωσι τὰς
» δικαίας ἐνστάσεις τοῦ τε Πλοιάρχου καὶ τῶν συν-
» τροφοναυτῶν. Πρὸς βεβαίωσιν δὲ αὐτοῦ, ἐκδοθέν-
» τος ὑπὸ τῆς κοινότητος τῆς πόλεως Ὑδρας ὑπο-
γράφεται ὑπὸ τῶν κυρίων Διοικητοῦ καὶ ἐκλεχτῶν

» Συνδίκων τῇ ἐπιθέσει τῆς δημοσίας σφραγίδος.

» 1 Μαΐου 1818. Ε. Π.

Ὁ Διοικητής

N. Κοκκοβίλας

Γεώργιος Τρύπκος,

Γραμματεὺς τοῦ Κοινοῦ.

» Ἰωάννης Κουτουλουμᾶς, Σύνδικος,

» Ἰωάννης Γρίκα, Σύνδικος.

» Μανώλης N. Ἐλευθερίου, Σύνδικος.

Εὐθὺς μετὰ τὸν κατάπλου οὗ πλοίαρχος μετὰ τοῦ γραμματέως ἐπεσκέπτοντο τὴν οἰκίαν τοῦ ἰδιοκτήτου, ὅπως δώσωσι λόγον τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ πλοίου. Ἐλεωροῦντο οἱ λογαριασμοί, ἐξηροῦντο τὰ κεφάλαια καὶ τὰ τῆς ζωοτροφίας, καὶ διενέμοντο οἱ τόκοι ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὥρων, τὰ δὲ προκύπτοντα κέρδη, (λεγόμενα εἰσόδημα, ἢ μαξοῦλι), διενέμοντο μετὰ τῶν συμμετόχων καὶ τοῦ πληρώματος, καθὼς καὶ αἱ τυχόν ὑπάρχουσαι ζημίαι ἐκ τῶν ὁποίων ἐξηροῦντο οἱ μουτζοί, διὰ νὰ δύνανται νὰ ἐπαρκῶσιν εἰς τὴν συντήρησιν τῶν οἰκογενειῶν των, ἐὰν ᾔσαν ὀρφανοί, ἢ διὰ νὰ εὐκολύνωσι τὴν ὑπανδρείαν τῶν ἀδελφῶν των. Ἐκτὸς τῶν εἰρημένων μεριδίων, ἐδίδοντο δέκα ἑπταμερίδες εἰς τὸν πλοίαρχον δι' ἑκτακτα ἑξῶδα, ἤτοι διὰ τῆς θραβεύσεως τῶν ἱκανωτέρων ναυτῶν, διὰ τὰς δαπάνας τῆς τραπέζης του, κ.τ.λ. καθὼς καὶ ἡ μερίς τοῦ Μονατηρίου κανονισμένη ἀπὸ τοῦ 1769. Ἀπίστευτος σχεδὸν εὐθύτης καὶ ἐμπιστοσύνη ἀνέπτυξαν τὰς συναλλαγὰς, καὶ συνετέλεσαν εἰς τὴν ταχύτεραν ἐπιδοσιν τῆς ἐμπορίας, ὥστε ἡ εὐθύτης αὐτῶν κατέστη παροιμιακὴ. Τὰ κεφάλαια παρεδίδαντο εἰς τοὺς πλοίαρχους ἀνευ

μαρτύρων καὶ ἄνευ ἐγγράφου, ἀλλ' ἐπὶ τῇ ἀπλῇ
βεβαιώσει τοῦ τετραφύλλου καταστίχου αὐτῶν. Ὁ
δόλος καὶ ἡ κακὴ πίστις, ἥτις εἰσῆχθη εἰς τὴν Ἑλ-
λάδα μετὰ τὴν ἐπανάστασιν, καὶ δὲν θὰ ἐκλείψῃ, εἰ-
μὴ διὰ τῆς ἀναπτύξεως τῆς ἐθνικῆς βιομηχανίας
καὶ τῶν ἐσωτερικῶν προϊόντων, ἦτο πάντῃ ἀγνωστος
κατὰ τὴν εὐδαίμονα ἐποχὴν ἐκείνην. Δὲν ὑπάρχει
παράδειγμα ἐξαιρέσεως τοῦ γενικοῦ τούτου κανό-
νος, καὶ ἂν ποτὲ συνέβαινέ τι λάθος, συμβιβαστικῇ
ἐπιτροπῇ, ἔχουσα πρὸ ὀφθαλμῶν τὴν δικαιοσύνην καὶ
τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ λαοῦ, διέλυεν ἀμέσως τὴν δια-
φοράν. Διὰ τοῦτο καὶ σεβασταὶ ἦσαν αἱ ἀποφάσεις
αὐτῆς. Πλαστὰ ναυάγια καὶ νοθεύσεις φορτίων οὐτ'
ἤκούοντο ποτέ, οὐτ' ὄνομα εἶχον. Ἡ αὐτὴ ἐμπιστο-
σύνη καὶ μετὰ τῶν ἔξωθεν ἀνταποκριτῶν παρέχει ἀ-
ξιόλογον ιδέαν περὶ τῆς Ὑδραϊκῆς τιμιότητος.

Ὁ Μανώλης Χαντζῆ Μηχάλης τῷ 1812 ναυλο-
μένος ἐκ Τεργέστης διὰ Σμύρνην καὶ ἄγων μεγάλας
χρηματικὰς ποσότητας τῶν ἐκεῖ ἐμπόρων, ἠναγκάσθη
νὰ προσορμιθῇ εἰς τὴν νῆσον Σκυρον ἐνεκα σφοδρῶν
ἀνέμων. Οἱ διαβόητοι τότε πειραταὶ, Κατραμάδος
καὶ Λόλιος περιέπλεον τὰς σποράδας νήσους, ἔμπνέ-
οντες τρόπον κατὰ τὰς θαλάσσας ἐκείνας. Δὲν ἐβρά-
δυνον ν' ἀνακαλύψωσι καὶ τὸ Ὑδραϊκὸν πλοῖον,
καὶ δύο Τράται καλῶς ὀπλισμένοι, ὥρμησαν κατ'
αὐτῶν. Ὁ Χ. Μηχάλης τότε συνέλαβεν ἐπιτυχῇ
τινὰ ιδέαν, καὶ ἀδύνατος πρὸς ἀντίστασιν, ἐγκατέ-
λιπε τὸ πλοῖον εἰς τὴν διάλυσιν τῶν πειρατῶν, παρ-
λαβὼν μετ' ἐαυτοῦ εἰς κεκρυμμένην τινὰ σκοπιὰν τῆς
νήσου τὰ ξένα χρήματα καὶ ὅ,τι αὐτὸς εἶναι πολῦτι-
μον. Πραγματικῶς οἱ πειραταὶ λαβόντες ἐκ τοῦ
ἐροπλισμοῦ τοῦ πλοίου ὅ,τι ἐχρειάζοντο, ἀπεσύρθη-

Ἡ φήμη προκατέβαλε τοὺς ἐν Σμύρνῃ ἀνταποκριτάς. Κατεστρέφοντο προδήλως ἐκ τῆς πειρατικῆς ἐκείνης πράξεως ἄνευ τοῦ τιμίου χαρακτήρος τοῦ πλοίαρχου. Μετ' ὀλίγας ὁμως ἡμέρας, κοπάσαντος τοῦ ἀνέμου, ἡ ἀθυμία των μετεβλήθη εἰς ἐκπληξιν ὅτε ὁ Χαντζῆ Μιχάλης, ἀποβιβάσθεις εἰς Σμύρνην, τοῖς ἀπέδωκε τὰ χρήματα σῶα καὶ ἀνελλιπειῇ, διηγούμενος αὐτοῖς τὴν ἱστορίαν τῆς σωτηρίας των. Ἡ ἐνδειξις τῆς εὐγνωμοσύνης των, ἦν τὸν ὑποχρέωσαν νὰ δεχθῇτο μηδὲν, ὥς πρὸς τὴν ὑπόληψιν, ἣν ἀπέκτησεν ὁ ἀνὴρ.

Ὁ Ἰωάννης Ὁρλάνδος, εἰς τῶν προκρίτων τῆς Ὑδρας, ἐφόρτωσε κατὰ τὸ 1816 ἐν Μιτυλήνῃ ἔλαιον τὰ δύο τοῦ πλοῖα, καὶ λαβὼν ἀνάγκην εἰκοσιπέντε χιλιάδων διστήλων ἔγραψε περὶ τούτου εἰς τὸν ἀνταποκριτὴν τοῦ Η. Ῥοδοκανάκη ἐν Σμύρνῃ οὗτος ὁμως κατὰ λάθος ἀντὶ τῶν εἰκοσιπέντε χιλιάδων τῷ ἔστειλεν εἰς δώπιας ἰσπανικὰς εἰκοσιοκτὼ χιλιάδας δίστηλα. Ὁ Ὁρλάνδος, ἐννοήσας τὸ λάθος του, τῷ ἐπέστρεψεν ἀμέσως τὸ περίσσευμα μὲ ἐκπληξιν τοῦ Ῥοδοκανάκη.

Μεταβαίνομεν ἤδη εἰς τὰ περὶ τὴν διοίκησιν τοῦ Τόπου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ΄.

Ἱερῶν διοικήσεις, Χαρακτὴρ Οἰκονόμου, εἶδος διοικήσεως, οἱ Τζαουσάδες, μεταβολὴ πολιτεύματος, Καγκελαρία, χαρακτὴρ Ἰω. Κριεζῆ, Ἀναρχία, ἑλευσις Γ Βούλγαρη.

Ἡ ἀπλότης τῶν ᾗθῶν μετήγαγε τὴν ἐσωτερικὴν

διοίκησιν εἰς πατριαρχικὴν τινὰ μορφήν, καθ' ἣν πατριάρχαι ἦσαν οἱ Ἱερεῖς καὶ ὁπαδοὶ πολῖται. Ἦτον ἐποχὴ τότε, καθ' ἣν ἡ παιδεία εἶχεν ἀπολέσει τὴν πατρίδα τῆς, καὶ μόλις ἐσώζοντο ἔχνη τινὰ ἀσήμαντα καὶ ἀτελέστατα παρὰ τῷ κλήρῳ. Πρέπει ὁμῶς νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι ἡ Ἐκκλησία διετήρησεν ἐν ἡμῖν τὴν γλῶσσαν καὶ παιδείαν τινά· πείρα ἐπιτυχῆς πηγήγαγε τὴν ὥραν ἐκείνην προφητείαν, ὅτι διὰ τῆς παιδείας ἡ Ἑλλάς, ἐνουμένη μὲ τὸ παρελθόν, θέλει ἀποτελέσει ἑκτακτον πανόραμα εἰς τὸ μέλλον. Ὁπωσδήποτε οἱ Ἱερεῖς τῆς Ὑδρας δὲν στεροῦνται ἀξιολόγου μετοχῆς εἰς τὴν γενικὴν ταύτην θεωρίαν. Ἐφοροὶ τῆς ἠθικῆς, ἐπικυρῶνται τῶν παραπτωμάτων, ψυχικῶν τε καὶ ὕλικῶν, διὰ τῶν καθ' ἑκάστην συμβουλῶν των, ὑπῆρξαν τὸ παράδειγμα τῆς ἐναρέτου διαγωγῆς. Οἱ ἑγγαμοὶ Ἱερεῖς τῆς Ὑδρας (διότι ἅπαντος τοιοῦτοί ἦσαν), ἀπελάμβανον πᾶσαν ὑπόληψιν. Οὗτοι ἀφύλαττον καὶ τὰ ἀρχεῖα τοῦ τόπου, καὶ συνέταττον τὰ δημόσια ἑγγραφα ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τοῦ 1769.

Ἡ μετὰ τῆς ἀλλοδαπῆς ἑπιμιξία, καὶ ἡ τυραννικὴ ἀπληστία τῆς Ὀθωμανικῆς φυλῆς, (διότι καὶ ὁ ἀχθοφόρος εἶναι ἐξουσία), ἠνάγκασε τοὺς Ἱερεῖς νὰ ἐκλέγωσι κατ' ἔτος δύο Ἐπιτρόπους καὶ ἐν Γραμματικὸν μὲ ἐτήσιον ἐκάστω ἐπίδομα δέκα γροσίων, ὅπως καταγράψωσι τὰ ὀνόματα τῶν οἰκογενειῶν, τὸ ποσὸν τοῦ φόρου ἀναλογίζοντες, καὶ τὴν εἰσπραξὶν ἐνεργοῦντες τοῦ δεκάτου, κ.τ.λ. Μετὰ πολλὰ ἔτη οἱ Ἐπίτροποι ἀντικατεστάθησαν ἐκ δύο Δημογερόντων ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῶν δύο Ἱερέων. Μισθὸν δὲν ἐλάμβανον οἱ Ἱερεῖς πώποτε, ὑπηρετοῦντες ἀμισθί, καὶ ὁ Χαρακτήρ τῶν Ἱερέων τῆς

ἐποχῆς ἐκείνης εἶναι περιεργότατος καὶ ἀμεμπτος.

Ἡ μοχθηρὰ διοίκησις τῶν Ἑνετῶν κατεμάστιζε τότε τὴν Πελοπόννησον καὶ τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου Πελάγους. Ὁ Τουρκικὸς φανατισμὸς δὲν εἶχε συνειθίσει ἀκόμη νὰ ὑποχωρῇ. Προσβάλλει πανταχοῦ, καταλαμβάνει τοὺς Ἑνετοὺς, ἐκπλήττων αὐτοὺς διὰ τῆς ταχύτητος τῶν κινήματων του, καὶ ἐγκαθίσταται ἐπὶ τῶν λειψάνων ἐκείνων τῆς ἐνδόξου Χριστιανικῆς Αὐτοκρατορίας. Ναύαρχος τοῦ Ὁθωμανικοῦ Στόλου ἦτο τότε ὁ Τσανουμχότζας, ἀνδρεῖος καὶ περίφημος ναυτικὸς Τοῦρκος. Κατακτῆσας δὲ τὴν Τήνον διὰ συνθηκῶν τῷ 1715, προσωρμίσθη εἰς τὸ ἀπέναντι τῆς Ὑδρας μετόχιον πρὸς ὕδρευσιν τοῦ σόλου του. Ἦσαν ἄλλοι καιροὶ τότε. Οἱ Δημογέροντες καὶ ὁ προεδρεύων Οἰκονόμος τῆς Ὑδρας ἔσπευσαν μετὰ δώρων νὰ χαιρετήσωσι τὸν Καπετὰν Πασᾶν. Δηγοῦνται ὅτι ἡ ἀπλοϊκότης καὶ θαρράλεια ἐκφρασις τοῦ Οἰκονόμου ἐθέλξεν εἰς ἄκρον τὸν Πασᾶν. Τὸν ἠρώτησε διὰ τοῦ διερμηνέως περὶ τοῦ ἐπαγγέλματός του, καὶ ἠὲ χαρισήθη ἀπὸ τὴν ἐξήγησιν τῆς φράσεώς του, « π ο ι μ ῆ ν λ ο γ ι κ ῶ ν π ρ ο - »
« β ᾶ τ ω ν »· πρὸ πάντων δὲ ἀπὸ τὴν πρόβρῃσιν τῶν ἐπερχομένων νικῶν του. Οἱ Ἀσιανοὶ σέβονται πολὺ τοιαύτας ἐκφράσεις, ἐξερχομένας μάλιστα ἀπὸ στόμα λευκότριχος καὶ ἱερωμένου.

Πραγματικῶς ὁ Οἰκονόμος ἐπέτυχε πληρέστατα εἰς τὴν πρόβρῃσίν του. Τὸ Ναύπλιον, πολλὰ φρούρια καὶ ἐν γένει ὅλη ἡ Πελοπόννησος ὑπατάγη ἐν διαστήματι πέντε μηνῶν εἰς τὸν Σουλτάνου διὰ παραδόξων νικῶν τοῦ Καπετὰν Πασᾶ. Ὅτε δὲ ἐπα-
νῆλθεν εἰς τὸ μετόχιον, ὁ Οἰκονόμος τὸν ἐγνώριζεν ἤδη ἀρκετὰ, ὥστε νὰ τὸν ὑποδεχθῇ φαιδρότερον,

καὶ μάλιστα μετὰ τὴν διασπαρεῖσαν φήμην τῶν κατορθωμάτων. Ὁ Πασᾶς τὸν ὑπεδέχθη προσηνῶς καὶ ἠθέλησε νὰ τὸν φορτώσῃ ἀπὸ δῶρα, ἀλλ' ἐξεπλήχθη, ὅτε ὁ Οἰκονόμος ἐζήτησεν ἐν μόνον καλὸν τοῦ φέκιον σισανέ, μ' ὅλας τὰς προτροπὰς αὐτοῦ « καὶ »
 « ἐγὼ καὶ ὁ Τόπος μου μόνῃς τῆς »
 « ἀγάπης σου ἔχομεν, ἀνάγκην »
 « εἶπεν, ὡς πρὸς τὰ ἄλλα δὲ μᾶς ἀρ- »
 « κοῦν οἱ καρποὶ τῶν ἀγρῶν μας »·
 ἡ ἀφιλοχρηματία τοῦ Οἰκονόμου ἐκίνησεν εἰς θαυμασμὸν τὸν Πασᾶν, ὅστις τὸν ἐνέπληξε φιλοφρονήσεων, καὶ τὸν ἀπέλυσε.

Προϊόντος τοῦ Χρόνου ἡ Διοίκησις ἔλαβε μίκτον χαρακτῆρα, ἀναπτυχθείσης τῆς εὐπορίας ὁποῦσουν, καὶ παραχθέντων πλουσιωτέρων καὶ πενεστέρων, ἐκλινεν ἤδη ἐπὶ τὸ ἀριστοκρατικώτερον, καθὼς ὅλαι σχεδὸν αἱ τοπικαὶ διοικήσεις τῶν νήσιων τοῦ Αἰγαίου Πελάγους. Ὅτε δὲ ἐπρόκειτο περὶ τινος κατεπειγούσης τῆς Κοινότητος ὑποθέσεως, ὁ κήρυξ, ἡ δὲ κώδων προσεκάλει εἰς τὴν ἐπ' ἐνόμῳ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν καὶ τὸν λαὸν καὶ τοὺς προὔχοντας, ὅπως συγκροτήσωσι γενικὴν συνέλευσιν. Οἱ Ἱερεῖς μετὰ τῶν προκρίτων καὶ πλοιάρχων κατελάμβανον τὸ προαύλιον, ὃ δὲ λαὸς ὀπισθεν καὶ περίξ τοῦ Ἁγίου Θήματος. Τότε εἰς τῶν πλοιάρχων εἰσῆγε τὴν προκείμενὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸν λαόν, καὶ ἂν ἀπεδέχετο τὴν γνώμην τῶν προκρίτων, (ἴσως καὶ τ' ἀνάπαλιν), εἶχε καλῶς, ἄλλως οὔτε ἡ μία, οὔτε ἡ ἑτέρα τάξις ἠδύνατο μονομερῶς ν' ἀποφασίσῃ.

Ἡ Ὑδρα ἠδύνατο νὰ θεωρηθῇ, ὡς αὐτόνομός τις πολιτεία ἐν μέσῳ τοιαύτης ἐξουσίας, οἷα ἡ Τουρκικὴ, διότι ὑπᾶρχεν ἐλευθέρᾳ καὶ τοῦ συνήθους εἰς

τάς λοιπὰς νήτους Ἀγὰ, καθότι ὁ Χαρακτήρ καὶ τὸ οὐσιῶδες κενόν, ὅπερ ἀνεπλήρου ἐν τῷ Ὀθωμανικῷ Ναυτικῷ, παρεῖχεν αὐτῇ ὑποτελῆ ἀπλῶς θέσιν πρὸς τὴν Ὀθωμανικὴν ἐξουσίαν. Οἱ ὑπὸ τὸν Καπετὰν Πασᾶν ἐνίστα ἀποστελλόμενοι Τσαουσάδες (οἱ καθ' ἡμᾶς Κλητῆρες), δημόσιοι ἐπὶ τῆς φορολογίας ὑπηρεταί, περιωρίζοντο ἐντὸς τοῦ διοικητικοῦ καταστήματος, μὴ δυνάμενοι ν' ἀναβῶσιν εἰς τὴν πόλιν, διότι τοῖς ἦτον ἀπηγορευμένον. Καὶ τὸ παράδειγμα τῶν δύο ἀποτόλμων Τσαουσάδων, οἵτινες περιφρονήσαντες τὴν συμβουλὴν τοῦ κλητῆρος τοῦ καταστήματος, τὸν ἠγάχασαν διὰ τῶν ἀπειλῶν των νὰ τοὺς ὀδηγήσῃ εἰς αὐτήν, ἦτον ἀρκετὰ ἐκφοραστικόν διὰ νὰ πιστεύσωσιν οἱ πετυφλωμένοι Ὑῶρκοι, ὅτι πρὸ τῆς πόλεως θὰ εὑρεθῶσι δύο ἄνδρες, οἵτινες κατὰ πρῶτον θὰ συμβουλευσωσιν αὐτοὺς, ἀλλ' ὕστερον θὰ θυμώσουν χωρὶς νὰ βλέπουσιν, ἂν ὁ τύπος ἔχῃ σίρκας, καὶ ἂν ὅ,τι διασκορπίζουσιν εἶναι ὄπλα, ἢ σαρίκια, (Τουρκικὸν σκέπασμα τῆς κεφαλῆς). Τὸ σκάνδαλον ἦτο μέγα. Ὑῶρκοι νὰ δέρωνται ἀπὸ Γκιοῦρους, ἦτον ἐγκλημα καθοσιώσεως, καὶ οἱ Τσαουσάδες ἐκείνοι μετὰ τὴν ἀπάνοδόν των εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐξήτησαν τὰς κεφαλὰς τῶν δύο Γκιοουράδων ἀπὸ τὸν Καπετὰν Πασᾶν, ὅστις συνεκινήθη μὲν ἀρκετὰ διὰ τὴν ὕδριν, ἐνθυμηθεὶς ὅμως καὶ τὴν Ὑδραν καὶ τοὺς ναύτας τῆς, ἔκαμε τὴν ἀνάγκην φιλοτιμίαν, καὶ οὕτω κατέπιε τὸ καταπότιον.

Ἡ Τοπικὴ διοίκησις, μίγμα Θεοκρατικῶν, Ἀριστοκρατικῶν καὶ Δημοκρατικῶν ἀρχῶν, ἐστερήθη τῷ 1770, κατὰ τὴν εἰς τὰ Ἑλληνικὰ παράλια προπέλασιν τοῦ Ῥώσου Ναυάρχου Ὀρλώφ, (ἴδε Κε-